

Bardzo oryginalny i rzadki grzyb, który jest na liście gatunków zagrożonych. A co ciekawe jadalny i - ponoć - smaczny.

Spotykany od sierpnia do października w lasach iglastych i mieszanych. Najczęściej wyrasta u podstawy żywych lub martwych pni dębowych, ale może być spotykana również przy pniach grabowych lub bukowych. Bardzo rzadki.

Jest pasożytem korzeni i części odziomkowej zaatakowanego drzewa. Powoduje zgniliznę typu białego. Spotykany wielokrotnie w tym samym miejscu z uwagi na wieloletnią walkę żywiciela z pasożytem.

Jednocześnie to grzyb leczniczy: reguluje ciśnienie krwi, poziom glukozy, insuliny, cholesterolu. Pomaga też w leczeniu otyłości. Stosuje się go jako środek towarzyszący przy leczeniu raka i AIDS. Jest jednym z niewielu gatunków grzybów wielkoowocnikowych wykorzystywanych w medycynie.

{gallery}żagwica{/gallery}

Owocnik - spotykany w postaci kępkowej. Kępki średnicy od 150 nawet do 1000 mm i wysokości do 500 mm. Od grubego trzonu nasadowego, występują liczne postaci odnóg, rozchodzących się następnie w gałązki i płaskie, blaszkowate kapelusiki, zachodzące na siebie. Grzyb jednoroczny, nadrzewny.

Kapelusz - w kolorze żółtawy, orzechowy, brązowawy lub oliwkowy, zawsze z odcieniem szarawym. Wielkość od 40 do 80 mm, cienki i kruchy. W kształcie łopatkowaty, półkolisty, wachlarzowaty i boczny. Powierzchnia łuskowata lub delikatnie kosmkowata. Brzeg zatokowo falisty.

Pory - w barwie rurek. Małe, średnicy od 0,2 do 0,5 mm i do 3 sztuk na mm. W kształcie zaokrąglone lub kanciaste, z postrzępionym brzegiem. Niezmienne.

Rurki - w barwie białe lub kremowe. Długości od 2 do 3 mm. Jednowarstwowe, zbiegające daleko na trzon.

Trzon - w kształcie nieregularnie cylindryczny, przy kapeluszu rozgałęzienie przepłaszczone. Boczny. W kolorze białawy lub kremowy. Trzon centralny, grubawy; do 25 mm grubości.

Mięsz - w barwie białawy. Mięsisty. Młody miękki i elastyczny, później skórzasty i włóknisty. W kapeluszu do 5 mm grubości. Uciśnięty lub rozkrojony, niezmienny. Gdy jest młody, ma łagodny smak, później ostry i cierpki. Zapach młodych owocników jest aromatyczny, grzybowy. Po wyschnięciu robi się nieprzyjemny.

Zarodniki - w wysypie barwy białej.

Zastosowanie - młode owocniki jadalne i smaczne.

W Polsce żagwica listkowata jest rzadka. Znajduje się na Czerwonej liście roślin i grzybów Polski. Ma status V – zagrożony wymarciem. Znajduje się na listach gatunków zagrożonych także w Austrii, Belgii, Czechach, Niemczech, Danii, Estonii, Litwie, Norwegii, Holandii, Szwecji, Finlandii. Od 2014 r. w Polsce jest objęta ochroną częściową grzybów.

/źr. Wikipedia, nagrzyby.pl/atlas/145/